

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. G. i P. S.

przy uczestnictwie O. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w A.

o wpis hipoteki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia wnioskodawczynie A. G.

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. 2 postanowienia

Sądu Okręgowego z dnia 18 marca 2011 r.,

- 1) **oddala zażalenie i wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego;**
- 2) **przyznaje adw. H. M. z Kancelarii w P. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego kwotę 120 zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej wnioskodawczynie z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w pkt 2 sentencji postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 18 marca 2011 r. zasądono od obojga wnioskodawców na rzecz uczestniczki postępowania kwoty po 30 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym, wskazując jako podstawę tego orzeczenia art. 520 § 3 k.p.c w zw. z art. 391 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawczynie A. G. na powyższe postanowienie, zaskarżające je w części zasądzającej zwrot kosztów zastępstwa prawnego od tej żalącej, zarzucono błędne zastosowanie art. 520 § 3 k.p.c. oraz niezastosowanie art. 102 k.p.c. w sytuacji występowania okoliczności uzasadniających jego zastosowanie. Uzasadnienie zażalenia ogranicza się do twierdzeń o trudnej sytuacji finansowej i osobistej wnioskodawczynie, uzasadniającej odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania.

Uczestniczka postępowania w piśmie procesowym z dnia 29 czerwca 2011 r. wniosła o oddalenie zażalenia wnioskodawczynie i zasądzenia od niej na rzecz uczestniczki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Żaląca nie wskazuje przyczyn przemawiających przeciwko zastosowaniu art. 520 § 3 k.p.c., bo za taką przyczynę nie można uznać subiektywnego przekonania skarżącej o istnieniu podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Zastosowanie ostatnio wymienionego przepisu stanowi dyskrecyjne uprawnienie orzekającego Sądu, a zastosowanie go jest odstępstwem od reguły orzekania o kosztach postępowania z uwzględnieniem odpowiedzialności za wynik sporu. Niezbywalnym uprawnieniem Sądu jest kwalifikacja „wypadków szczególnie uzasadnionych”, o których mowa w art. 102 k.p.c., a zatem Sąd władny jest kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości, mając na względzie okoliczności konkretnej sprawy (postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 87/09, niepubl. Ustalenie, czy

w okolicznościach sprawy zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione” w rozumieniu art. 102 k.p.c. zależy od swobodnej oceny sądu, a nie od przekonania strony. Subiektywne przekonanie żalącej o swych racjach, odmiennie ocenionych przez sąd drugiej instancji, nie może stanowić podstawy do uznania zasadności zarzutu niezastosowania art. 102 k.p.c. (postanowienia SN: z dnia 13 stycznia 2007 r., I CZ 110/07 niepubl. i z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 75/09, niepubl.).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Oddalenie wniosku uczestniczki postępowania o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego uzasadnione jest tym, że wniosek ten nie został sformułowany w odpowiedzi na zażalenie wymagającej zachowania ustawowego terminu, a dopiero w piśmie procesowym uczestniczki z dnia 29 czerwca 2011 r. (k. 473).

O przyznaniu kosztów zastępstwa prawnego pełnomocnikowi wnioskodawczyni z urzędu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz na podstawie § 2 ust. 3, § 8 pkt 5, §13 ust. 2 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).